GENER

JORNADA CLUB DE RECURSOS HUMANS

Consell Empresarial d'OSONA

VR & B. GESTIÓ
Assessoria Laboral i de RRHH

INVITACIÓ
A la trobada - col.loqui sobre:

La Reforma Laboral 2010:

Canvis introduits per la "Ley 35/2010, de 17 de septiembre, de medidas urgentes para la reforma del mercado de trabajo"

Ponents: Sr. Jordi Buxaderas Colom - Sr. Joan Buxaderas Rierola i Sr. Jordi Buxaderas Arnau

Divendres dia 14 de gener a les 9 del matí al C. de la Fusina, 17 1er. Pis a Vic

Agraïrem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - email: cedosona@cedosona.org
Al acabar es servirà un esmorzar als assistents.

GENER

PUBLICAT AL 9NOU

Jornada sobre la reforma laboral al Consell Empresarial d'Osona

última actualització: 20-01-2011 (16:44)

Es va fer an col·laboració amb el bufet Vilar Riba -Buxaderas. La conclusió de la jornada és que l'empresariat és crític amb l'aplicació de la llei.

Un moment de les jornades

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

Nota de premsa del Consell Empresarial d'Osona

"El passat divendres dia 14 va celebrar la sessió informativa dirigida als responsables de RRHH les empreses de la comarca.

La sessió va estar presidida pel Sr. Dani Pérez, membre del comitè executiu del CEd'O i va comptar amb tres ponents de l'assessoria Laboral i RRHH Vilar Riba - Buxaderas.

Al llarg de la trobada es va informar sobre la Llei que ha generat insatisfacció a tothom pel seu caràcter imposat i ambigu. De fet és més un recull de criteris que una norma.

Els objectius del legislador no s'acompleixen en la pràctica a les empreses:

- La flexibilització és una aparença
- La reducció del model dual i l' increment de l'estabilitat són fites poc assolibles en la gran part dels col·lectius.
- La reducció de l'atur en aquests 6 primers mesos no s'està aconseguint.

Tot i que encara no hi ha jurisprudència al voltant de l'aplicació de la norma, però queda clar que la norma encara deixa en mans dels jutges molts temes que s'haguessin pogut concretar amb un exercici de valentia més autèntic."

| IMPRIMIR | | ENVIAR | | ESMENAR | | COMPARTIR: |

GENER

PUBLICAT A OSONA COMARCA

dijous, 20 de gener del 2011 OSONACOMARCA SETMANAP 17

Sessió informativa sobre la reforma laboral 2010 al Consell Empresarial d'Osona

La jornada va aplegar molts empresaris. CEd'O

VIC | **Redacció.**- El Consell Empresarial d'Osona (CEd'O) va organitzar divendres passat una sessió informativa dirigida als responsables de RRHH les empreses de la comarca, presidida per Dani Pérez, membre del comitè executiu del CEd'O i que va comptar amb tres ponents de l'assessoria Laboral i RRHH Vilar Riba - Buxaderas.

Al llarg de la trobada es va informar sobre la Llei que ha generat insatisfacció a tothom pel seu caràcter imposat i ambigu. De fet és més un recull de criteris que una norma. Segons el CEd'O, els objectius del legislador no s'acompleixen en la pràctica a les empreses, i posen com a exemples que la flexibilització és una aparença, que la reducció del model dual i l'increment de l'estabilitat són fites poc assolibles en la gran part dels col·lectius, o que la reducció de l'atur en aquests 6 primers mesos no s'està aconseguint.

Tot i que encara no hi ha jurisprudència al voltant de l'aplicació de la norma, però queda clar que aquesta encara deixa en mans dels jutges molts temes que s'haguessin pogut concretar amb un exercici de valentia més autèntic

GENER

ARTICLE PUBLICAT A OSONA COMARCA

El Consell Assessor Urbanístic de Vic

Miquel Pi Costa
Secretari del Consell Empresarial d'Osona

El Ple de l'Ajuntament de Vic en la mateixa sessió de 15 de desembre de 2010 en la que va aprovar definitivament el text refós del nou Pla d'Ordenació urbanística Municipal, (POUM), també va aprovar per unanimitat de tots els grups polítics, la creació d'una Comissió d'Estudi per a determinar la composició, atribucions i funcionament del Consell Assessor Urbanístic, òrgan local de caràcter informatiu i deliberatiu que la Llei d'Urbanisme de Catalunya preveu que els ajuntaments poden constituir voluntàriament.

Aquesta Comissió d'Estudi estarà integrada per set regidors, quatre de l'equip de govern municipal, dels quals tres tenen responsabilitats en l'Àrea de Territori i Urbanisme i l'altra és la regidora de Dones, de Joves, de Salut i de Cooperació al Desenvolupament que se suposa que en forma part perquè el seu partit polític és l'únic que no té responsabilitats en aquesta Àrea municipal, i un de cadascun dels tres grups polítics d'oposició, i per sis tècnics i assessors en urbanisme; tots ells d'aquella mateixa Àrea de Territori i Urbanisme.

Per tant, la composició, atribucions i funcionament del nou Consell Assessor Urbanístic es decidirà des de l'Àrea de Territori i Urbanisme, no només sense la intervenció dels regidors i dels tècnics de les altres Àrees municipals que sense tenir la competència directa sobre l'urbanisme municipal, el simple exercici de les seves competències i atribucions acaba afectant a aquesta funció pública de l'urbanisme, si no especialment, sense la intervenció dels col·lectius degudament organitzats que l'activitat professional que li és pròpia consisteix en participar com a actor principal i totalment necessari en el planejament i la gestió urbanística.

La Llei d'Urbanisme preveu la constitució dels Consells Assessors Urbanístics als efectes de garantir i fomentar els drets d'iniciativa, d'informació i de participació de la ciutadania en els processos de planejament i gestió urbanística, i per tant, per complir aquesta finalitat convindria que de l'esmentada Comissió d'Estudi en formessin part un representant de cadascun d'aquells col·lectius professionals degudament organitzats en corporacions, associacions i altres institucions de la societat civil com preveu el Reglament de la Llei d'Urbanisme amb seu a la Ciutat de Vic, com el Consell Empresarial d'Osona, el Col·legi d'Advocats de Vic, les Delegacions dels Col·legis d'Arquitectes i Aparelladors de Barcelona, etc.

Per evitar que aquests representants de la societat civil, i especialment dels seus sectors empresarials, no tinguin la representació que els correspon en el futur Consell Assessor Urbanístic de Vic, seria bo que el proper Ple Municipal adopti l'acord d'ampliar la ja creada Comissió d'Estudi amb la integració dels representants dels esmentats col·lectius professionals.

FEBRER

ARTICLE PUBLICAT AL 9 NOU

Cambres de comerç: renovar-se o morir

Joan Rovira *President del Consell Empresarial d'Osona*

Tots sabíem de la gran capacitat d'improvisació de Zapatero i el seu govern, de la seva habilitat per aixecar cortines de fum, del poc valor de la seva paraula... ara, però, amplia el seu bagatge amb expressions de debilitat enfront els més poderosos.

La major part dels recursos de les cambres de comerç prové del dit recurs cameral, és a dir, la quota que en funció dels beneficis cada empresa té l'obligació d'abonar a la Cambra anualment. És una manera d'aconseguir que les grans empreses, aquelles que tenen molts guanys, ajudin a cobrir les despeses d'uns serveis que a qui més beneficien és a les empreses petites que per si soles difícilment podrien cobrir.

Després de trobar-se amb uns 50 de grans empreses del país, empreses que per la seva capacitat probablement fan servir poc les cambres de comerç però que cotitzen força a causa dels seus enormes beneficis, el Sr. Zapatero va decidir, per sorpresa i nocturnitat, eliminar el recurs cameral obligatori! Malda dir que en aquesta reunió no hi havia present cap representant empresarial col·lectiu, ni de Cambra ni de la CEOE.. Què deuria rebre a canvi?

Per la majoria d'empreses de casa nostra, petites i mitjanes, i pel país en general, un cop passada la sorpresa ens adonem que no és una bona notícia.

La Cambra ens ha ajudat a entendre el bo i dolent de les polítiques públiques que afectaven les nostres empreses. Ha destacat en la introducció de les noves tecnologies als processos empresarials. Ens ha analitzat les nostres debilitats i oportunitats i les ha traduït en propostes per millorar els nostres negocis. Ens ha ajudat a la internacionalització i ha permès obrir-nos a mercats desconeguts. Ens ha format per reeixir projectes de nova creació. En fi, ha estat una institució que ha resultat útil per les petites empreses que s'hi han acostat.

I la nostra benvolguda delegació d'Osona, amb un equip eficaç i professional encapçalat pel seu expresident, Sr. Oriol Guixà, ha protagonitzat un recent període d'activitat creixent i actitud innovadora. L'herència que rep el nou president de la delegació, el Sr. Josep Pujades, és un doble repte; mantenir el clima de col·laboració i activitat i fer front a una possible davallada d'ingressos. Caldrà revisar la bondat de l'oferta.

Si les cambres saben sortir de l'opacitat representativa actual, fan autocrítica, revisen i enforteixen l'oferta, saben explicar les coses bones que fan i que han fet, se'n sortiran. Altrament, el mercat els dirà que sobren, i alguna cosa haurem d'inventar.

Sembla lògic sotmetre al mercat allò que conforma el mercat: les institucions empresarials. I ja se sap que el mercat és regeix per la màxima darwiniana de "Renovar-se o morir".

FEBRER

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Fugint per davant

Quan una empresa curta de rendibilitat intenta atrapar els deutes forçant les vendes és diu que " fuig endavant". El més segur és que, com que no té rendibilitat, com més vengui més diners perdi i es vegi obligada a vendre més per tapar antigues deutes. Finalment, la bola se li fa tant gran que li acaba passant pel damunt.

Això mateix sembla que estan fent alguns ajuntaments i altres administracions públiques de casa nostra. Davant la crisi que afecta tota la societat, només se'ls hi acut de pujar impostos i altres taxes, penalitzant les persones – físiques o jurídiques que continuen actives malgrat la situació. Sembla que en un exercici de gelosia se'ls faci pagar per la seva eficàcia.

Curts de gambals, no saben adonar-se que en llur desgavell organitzatiu, en llur incapacitat de gestió, per més que encareixin els impostos no aconseguiran entrar en cap cercle virtuós. La seva pròpia manera de fer els porta al fracàs econòmic.

Com l'empresa que, curta de rendibilitat, està a l'espera d'una gran operació que ben aviat li permetrà pagar deutes, aquest ajuntament espera alguna gran obra que tot seguit es posarà en marxa i li salvarà l'any. Però hauran d'esperar asseguts.

Ara no és el moment de grans dispendis –per més que ens en subvencionin una part– ni d'endeutar més el municipi. Un bon alcalde no passarà a la posteritat per haver començat grans obres (malgrat no estiguin acabades), un bon alcalde hi passarà per haver sabut gestionar l'escassetat de diners en època de crisi, cosa molt més difícil i valuosa que malbaratar en èpoques d'abundància.

Ara toca als ajuntaments d'estalviar diners per dedicar-los al servei públic, a l'ajuda dels més necessitats, a promoure l'activitat econòmica del poble, encara que haguem d'ajornar la construcció d'un nou edifici tancat, per fer-ne un dia una nova biblioteca.

Compte amb aquells alcaldes que intenten "fugir per davant", estan abocant llur municipi al fracàs anunciat.

MARÇ

PRESENTACIÓ NOVA IMATGE CORPORATIVA

Consell Empresarial d'OSONA

INVITACIÓ

PRESENTACIÓ DE LA NOVA IMATGE CORPORATIVA

La importància de la comunicació

a càrrec del Sr. Carles Grau
coordinador de Publicitat i Relacions Públiques de la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic

Presentació de la nova imatge corporativa

a càrrec del Sr. Anton Granero
director d' **Eumo**gràfic

Dimecres dia 16 de març a les 6 de la tarda al C. Fusina, 17 1er. Pis a Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - email: cedosona@cedosona.org

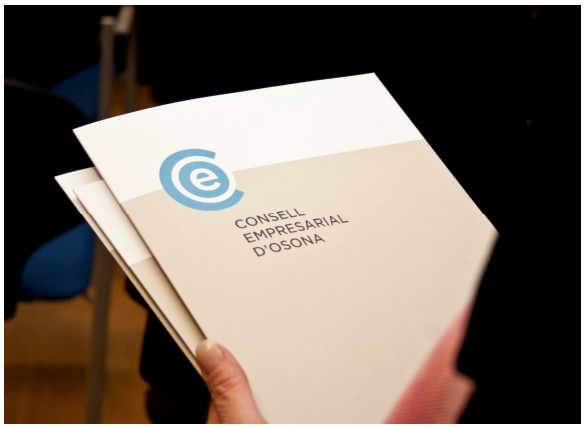

MARÇ

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

It is the busiest man who has time to spare

Estem en temps de crisi i l'administració pública diu no tenir un duro. D'aquí dues propostes de solució: la liberal, és a dir reduïm personal per fer la mateixa feina; i la socialista, és a dir incrementem impostos i que aquells que treballen de debò paguin l'ociositat d'altri.

A mitjans dels anys 60 del segle passat, el Sr. Northcote Parkinson va desenvolupar una extensa teoria coneguda pel seu nom (Llei de Parkinson) que va aplicar als grans col•lectius de personal i molt en particular als treballadors de la funció pública. Segons aquesta llei, el treball fa com els gasos i tendeix a ocupar tot el temps del que disposa.

D'acord amb la llei, atenent a l'elasticitat del treball, semblaria que com més temps trigues a fer una tasca més important deu ser aquesta. Polítics i alts funcionaris donen per suposat que com més creixi la plantilla de funcionaris, càrrecs de confiança i contractats, més feina és farà i conseqüentment, més important serà el negociat corresponent. Diguem que aquesta seria la visió intervencionista del tema.

Altrament, hi ha crítics que posen en entredit aquesta visió i suposen que l'administració pública fa sempre la mateixa feina, a ritme invariable, per tant la multiplicació d'empleats deixa a una part de vagarosos o amb càrrega de feina reduïda, que la faran durar tot el temps disponible. Seria el punt de vista liberal. Reduïm personal, mantinguem temps i valorem el negociat per la tasca realitzada.

En aquest cas però, la fe i el dubte estan igualment fora de lloc. De fet, el nombre d'empleats - en aquest cas funcionaris – i la quantitat de feina feta no tenen cap relació entre sí. El nombre de funcionaris continuarà creixent amb independència del que faci la feina: creixi, disminueixi o quedi igual. Intentem explicar el perquè.

Per tot funcionari el seu principal objectiu es sumar triennis, corre en l'escalafó i pujar de categoria. Per tant, tot funcionari tendeix a multiplicar el nombre de subordinats, que no de rivals. Així, arribat el dia d'un possible ascens, l'antiguitat i el nombre de personal a les seves ordres seran determinants per posicionar-se. Per això, davant un possible excés de feina aquest sempre demanarà un subordinat (o dos), mai compartir la feina amb una altre de la seva mateix categoria.

Però si creix el nombre d'empleats en un negociat, creixerà el volum de feina ja que es ben sabuda la capacitat de crear-se feina de les administracions públiques. A cada lloc de treball li correspon un nombre de documents a omplir i revisar i, òbviament, per cada document cal crear un destinatari al negociat veí. I així fins l'infinit, independentment de la càrrega de feina provinent de l'exterior i de la possible existència d'un servei a donar. Aquests funcionaris creen tants documents que han de circular entre ells, que en realitat treballen molt, però en la pràctica fan poca feina.

Fa pocs anys varem tenir la oportunitat de crear una nova administració pública – la Generalitat – però ningú va poder eliminar-ne una altra – les Diputacions -. Varem modernitzar els Ajuntaments – que han crescut en nombre d'empleats de forma exponencial – alhora que creàvem el Consells Comarcals i un nombre indeterminat d'instituts públics i agències vàries. Una administració mastodòntica de dubtosa eficàcia a la vista dels resultats. L'administració pública no té un duro i tothom té molta feina. Penseu però que qui de debò fa molta feina es qui té més temps lliure.

MARÇ

ARTICLE PUBLICAT AL 9 NOU

La funció de les persones en les organitzacions

Dani Pérez
Membre del Comitè Executiu del Consell Empresarial d'Osona

Fruit de l'accés universal a la formació i de la creixent necessitat dels clients de servir en temps i cost a uns consumidors cada cop més exigents, les persones hem passat de ser simples eines a ser veritables components estratègics de les polítiques de qualsevol companyia. Hi pot haver directius que encara no se n'han adonat, i hi pot haver col·laboradors que no ho han assimilat, però és indubtable que el valor de la persona en l'organització ha anat guanyant consideració, respecte i interès amb el pas dels anys. Amb algun parèntesi com ara veurem.

No ha estat una evolució ràpida, i menys a Espanya; ha tingut a veure amb canvis polítics, socials i econòmics. Fins als anys setanta del segle passat, el col·lectiu de treballadors i treballadores eren unes mans administrades per uns caps proteccionistes a l'entrada i sortida d'una fàbrica. La funció de la direcció era clara: controlar que l'alienació d'un treball poc estimulant no provoqués conflicte o desinhibició. En passar a la dècada següent, el proteccionisme es va eradicar de cop, i es van aixecar grans conflictes socials de desemparament, llavors les mans van haver de mutar a cors que havien de bategar fort per ajudar a lluitar en un mercat lliure. A partir dels anys noranta, però, aquests cors no eren suficients, ja que els processos de qualitat que exigien els mercats demanaven de persones que posessin molt més que el seu esforç i la seva voluntat. És el moment de la intel·ligència, de la racionalització, de l'optimització de processos. Un període que no es va tancar amb una crisi, com havia passat amb l'anterior, sinó amb una etapa d'esplendor i benestar on, curiosament, vam tornar a concebre la persona com unes mans. El cas de la construcció és paradigmàtic.

> *Els directius també han de canviar de disfressa, però potser ara sigui la definitiva, l'autèntica: la que considera l'altre com un igual*

Què ens passa, doncs, en els darrers dos anys i mig? Ens passa que ens hem tornat a situar en el principi dels anys noranta. Venim d'una etapa complaent i protegida que ens ha vacunat d'utilitzar el cor i el cervell. Toca tornar a pensar en el valor de la persona des d'un sentit més intel·ligent. Amb una diferència respecte als anys noranta, que ja no val només l'intel·lecte, sinó que se li ha d'afegir l'emoció, i l'esforç.

I és clar, els directius també han de canviar de disfressa, però potser ara sigui la definitiva, l'autèntica: la que considera l'altre com un igual, la que veu en l'altre una persona amb els seus drets i deures, la que fa de l'autonomia i el creixement el valor d'un projecte professional i personal que tots els col·laboradors han de comprometre's a aportar a les seves organitzacions.

No ens en sortirem, si les persones no assumim el deure de formar-nos. No ens en sortirem, si els directius no preveuen les necessitats personals dels nostres col·laboradors. No ens en sortirem, si les decisions no arriben a tots els nivells de l'estructura. No ens en sortirem, si no fem les coses senzilles i àgils. No ens en sortirem si no compartim els nostres coneixements. No ens en sortirem si el client només és interlocutor dels comercials. No ens en sortirem si donem l'esquena a la confiança en els empresaris i els seus plans. No ens en sortirem si la creativitat només depèn d'uns quants. No ens en sortirem si no valorem la diversitat de gènere, d'ètnia, d'edat. No ens en sortirem si no ens focalitzem al talent. No ens en sortirem si no apostem per la comunicació organitzada. No ens en sortirem si no ens coresponsabilitzem.

ABRIL

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Game is over

És quan perdem la salut que ens adonem de com es d'important trobar-se bé. "Qui té mal al dit, tot sovint se'l mira", diu una dita.

Hem estat molt anys de bonança econòmica, que semblava que les empreses i per extensió els empresaris eren l'origen de tots els mals i calia acotar-los. Uns anys en què governs de fàcil verb han teixit tota mena d'entrebancs a les indústries, lleis complicades de complir, de complicada tramitació burocràtica, sovint d'indefensió empresarial davant jutges i inspectors adoctrinats.

Ara, malauradament, des de fa un temps ens persegueix una ferotge fera anomenada crisi. Ara, hom s'adona que les coses valen segons el que està disposat a pagar qui compra. I qui compra no està ja disposat a pagar més derives de somiatruites, sous de funcionaris fent feines ineficaces, decisions extravagants d'afeccionats a polítics i altres ruïnes d'àmbit públic, és a dir, d'allò que haurem de pagar entre tots.

Ara, gestors públics sortits de prestigioses universitats però que sempre han cobrat dels pressupostos de l'Estat, ara s'adonen que si no hi ha empreses que guanyin diners, l'Estat no ingressa. I si l'Estat no ingressa no hi ha diners per pagar els seus sous. Fins ara no se'n havien adonat?

Ara, com que les misses no arriben, la solució, diuen, passa per apujar els impostos. Que els rics paguin més, diuen. De fet és una solució tant vella com l'antiga Roma, i tothom sap com va acabar aquell imperi.

Us heu parat mai a comptar, en dies de treball, quants dies treballeu cada un de vosaltres per "l'imperi"? Mireu, de promig cada ú de nosaltres paga directament o l'empresa en nom seu, un 30% del seu sou, és a dir, quatre mesos de l'any que se'n van en impostos. Si aquí hi afegim que en tot allò que comprem paguem l'IVA, - ara un 18% de mitjana – vol dir que dels vuit mesos a l'any que ens quedaven, és un mes i mig que cal sumar als anteriors.

Algú em dirà, home, que hi ha gent que estalvia part del seu sou i tu has comptat l'IVA sobre el total. I té raó, hi ha gent que estalvia, pobrets. Aquest pla, primer els bancs i després els notaris,les plusvàlues i els impostos sobre rendiments del patrimoni...

Impostos especials, IBI, escombraries, taxes... en fi, que pel cap baix treballem sis mesos pel govern! I no et moris, que encara de cos present hi haurà hisenda amb el seu nas d'àguila per arreplegar alguna part de les teves despulles.

Atenció, cal que aquest sis mesos es reparteixin entre governs. El local (és a dir, l'ajuntament), el comarcal (és a dir, el consell comarcal), el provincial (és a dir la Diputació), el nacional (és a dir, la Generalitat), l'estatal (és a dir, allò que hi ha a Madrid), l'Europeu (és a dir, allò que hi ha a Brussel·les).

I, sabeu, jo en començo a estar-ne ben tip. Tip de pagar, tip que els meus impostos serveixin per ajudar uns bancs amb presidents que cobren molts milions a l'any, tip de pagar situacions fraudulentes a Andalusia, a València, a Santa Coloma o a mitja Espanya. Tip de pagar desfilades per Madrid de la cabra de la Legió.

Potser la crisi ens porti alguna cosa bona: l'adonar-nos que s'ha acabat el joc, que ara va de bo, que amb les coses de menjar no s'hi juga. Quant caurà la gota que faci vessar el got?

MAIG

1a. JORNADA CASOS D'ÈXIT- CLUB DE RECURSOS HUMANS

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

uier UNIÓ INTERSECTORIAL EMPRESARIAL DEL RIPOLLÈS

El Club Professional de RRHH d'Osona i el Ripollès et convida a la

1a. Jornada del cicle de CASOS D'ÈXIT DE RRHH

Gestió del coneixement. Portal de l'empleat

a càrrec del **Sr. Francesc Baqué** director de RRHH de l'empresa **BON PREU**

9.00 h.	Presentació de l'acte a càrrec de Dani Pérez, coordinador Club professional de RRHH d'Osona
9.05 h.	Gestió del coneixement. Portal de l'empleat
9.45 h.	Debat. Precs i preguntes
	Esmorzar.

Dimecres **dia 11 de maig a les 9 del matí** al C. Fusina, 17 1er. Pis a Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - 972 70 31 11 - email: cedosona@cedosona.org

MAIG

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Indigneu-vos, però seriosament

Aquest dies assistim a una mena de revolta amb acampades a les principals places de les principals ciutats del país. Revoltes organitzades a l'empara de les noves tecnologies del sistema. Un sistema que la gent revoltada critica, i probablement amb raó.

Sembla que la gent revoltada ha agafat com a ideal el llibre "Indigneu-vos" escrit per l'ex diplomàtic francès Stéphan Hessel, redactor de la Carta Internacional dels drets humans de la ONU. Malauradament sembla que n'han agafat la idea molt superficialment, de llegir-se les cobertes, i mira que és un llibre curt!

En aquest llibre, l'autor se sorprèn que els joves no es posicionin davant la vida i no es comprometin amb la societat. L'autor critica també als propis joves que resten passius davant els problemes de la societat , que no s'impliquen en la presa de decisions però exigeixen una colla d'avantatges als que creuen tenir-hi dret.

Em sembla interessant que els joves es manifestin i exigeixin canvis, però s'obliden que han de ser ells els protagonistes d'aquests canvis. Que s'indignin per les dificultats que avui – i sempre – hi ha per aconseguir una vivenda digna, una feina adequada, accés al coneixement... però no que esperin aconseguir tot això simplement perquè creguin que algú té l'obligació de donar-los-hi. No és només fent una acampada que s'aconseguirà, sinó comprometent-se amb la societat i amb l'entorn.

En diuen la revolta de la plaça Tahir espanyola. Home, Espanya es un país de dret i democràtic malgrat de segur tenir moltes mancances, les que cal comprometre's per millorar. Espero que a ningú se li giri el cervell i enviï l'exèrcit contra ningú, per més que ho diguin quatre avis d'algun vagarós tribunal còmodament asseguts en alguna poltrona.

El que cal, el que els hi proposo als joves i als grans, és que participin de la festa democràtica que son les eleccions, ni que sigui votant en blanc. En una democràcia el que compta son les paperetes, no pas les manifestacions.

Joves indigneu-vos, però demostreu-ho participant.

MAIG

PRESENTACIÓ NOU CONVENI DEL METALL

JUNY

1a. JORNADA CLUB DE LA INNOVACIÓ

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

C. Fusina, 17. 08500 Vic.
T. 93 516 48 08
cedosona@cedosona.org

El Club Professional de la Innovació d'Osona us convida a la jornada

Ajuts del CDTI per a l'any 2011

Informació dels sistemes de recolzament del CDTI

9.30 h. Benvinguda i presentació de l'acte a càrrec del Sr. Joan Rovira, president del Consell Empresarial
9.45 h. Explicació dels ajuts del CDTI a càrrec de la Sra. Laura Vivas, Tècnica del CDTI
11.00 h. Cafè
11.30 h. Consultes individuals amb els Tècnics del CDTI
15.30 h. Consultes individuals amb els Tècnics del CDTI

Teniu un projecte d'innovació o desenvolupament? No sabeu si podria ser subvencionat? Reserveu una reunió personalitzada. T. 93 516 48 08

Dijous dia 30 **de juny a les 9.30 del matí.**

Agrairem confirmació d'assistència

JUNY

RODA DE PREMSA PRESENTACIÓ TAULA C-17

JUNY

JORNADA TAULA C-17

1a TROBADA TAULA DE LA C-17, BRACONS I EIX TRANSVERSAL

Eixos del creixement de la indústria alimentària a Catalunya

20 de juny de 2011, Vic

Aquest projecte està subvencionat pel programa de Projectes innovadors d'acord amb l'Ordre TRE/337/2008 i està patrocinat pel Servei d'Ocupació de Catalunya i cofinançat pel fons Social Europeu

Taula de la C17, Bracons i Eix Transversal

Eixos del creixement de la indústria alimentària

JUNY

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE ESCOLTAR AMB ELS ULLS- CLUB DE RECURSOS HUMANS

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

c. fusina, 17. 08500 vic.
t. 935164808
cedosona@cedosona.org
www.cedososona.org

El Club Professional de RRHH del Consell Empresarial d'Osona et convida a la presentació del llibre: **ESCOLTAR AMB ELS ULLS** a càrrec del seu autor Sr. Ferran Ramon-Cortés

"És un llibre de comunicació interpersonal. Entre tu i els altres. De com acompanyar i ser acompanyat. De com a través de la comunicació amb els que ens envolten evolucionem i fem evolucionar els altres. Tant en la nostra vida professional com a personal".

19.00 h. Presentació de l'acte a càrrec de Dani Pérez, coordinador Club professional de RRHH d'Osona
19.10 h. Presentació del llibre a càrrec de Ferran Ramon Cortés (autor)
19.40 h. Precs i preguntes
19.50 h. Entrega Díptic Cicle de Casos d'èxit de RRHH a Osona.

Dimecres **dia 6 d'abril a les 19 hores** al C. Fusina, 17 1er. Pis a Vic
Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - email: cedosona@cedosona.org

JUNY

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

D'indignats a indignants

Amb la conya aquesta "que simpàtics que són", i que pacífics, i que ben educats, durant un mes tots, començant pels polítics autoanomenats progressistes i continuant per periodistes àvids de titulars, hem aguantat amb estoïcisme els inconvenients i la porqueria d'individus acampats a les places públiques, alguns fins i tot fen bivac dalt dels arbres.

Si vénen turistes en furgonetes –preparades amb sanitaris i llits– els fem fora dels carrers perquè no és lloc on estar, però ells, els indignats, pobrets, si fins i tot són capaços d'escalfar-se alguna cosa per menjar. Vés l'esforç que fan, no és trenquessin cap os!

No és això. No s'hi val. Durant anys hem construït una democràcia que de ben segur és el pitjor sistema que existeix, si exceptuem tots els altres. Hem creat un estat dit del benestar que de ben segur ha caigut en la ingenuïtat de pensar que tothom fa les coses a fi de bé. Malauradament sempre que hi ha alguna subvenció en joc, per minsa que sigui, hi ha qui se les empesca per obtenir-la malgrat no tenir-hi dret.

Amb tantes subvencions i tant guant de seda hem creat un monstre que reclama diàriament la seva verge si no volem que ens entri dins les muralles. Caldrà que altre vegada Sant Jordi ens tregui de l'atzucac on ens hem ficat?

Potser caldrà que el veritable poble, en nom de la veritable diplomàcia, els digui que prou, que els carrers i les places són de tots, que els subsidis i els avantatges de l'estat del benestar són per a qui s'ho mereix, que qui té raó no és qui més crida.

JULIOL

SIGNATURA DEL CONVENI AMB LA CAIXA

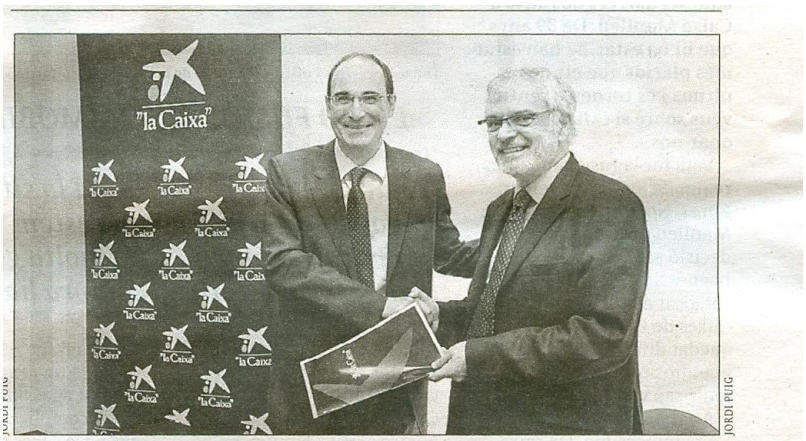

Acord de col·laboració entre La Caixa i el Consell Empresarial

Vic Feliu Formosa, delegat general de Barcelona Província de La Caixa, i Joan Rovira, president del Consell Empresarial d'Osona (CEO), van signar dijous un acord de col·laboració pel qual La Caixa ofereix productes i serveis en el camp del comerç exterior o el finançament empresarial a les empreses associades del Consell i tots dos col·laboraran en accions formatives o jornades tècniques. Igualment, amb el programa Incorpora de l'Obra Social de La Caixa es promocionarà la integració de persones amb risc d'exclusió social. Hi participen a Osona ADFO, Càritas, Creu Roja i l'Associació Sant Tomàs-PARMO.

JULIOL

SIGNATURA DEL CONVENI INCORPORA

elter.net

DIMARTS 31 DE GENER DE 2012 | portada d'avui

D'aquesta manera, totes dues formacions es comprometen a organitzar jornades tècniques pels empresaris de la comarca

JULIOL

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Emigració o globalització?

El talent jove català busca feina a fora. De fet, uns 45.000 joves catalans, per sota dels 35 anys, viuen a l'estranger. (Dades de l'IDESCAT). És a dir, un 2 % dels joves catalans viuen fora, i la majoria d'ells tenen estudis superiors cursats a Catalunya. Des de 2005 aquesta dada ha anat evolucionant a l'alça, de fet en cinc anys pràcticament s'ha doblat.

I quan diem que han emigrat, on s'han establert? Doncs mireu, bàsicament a Àsia, també Amèrica i només en tercer lloc a la resta d'Europa. Àsia és últimament un destí emergent.

Les professions més disposades a emigrar són les mèdiques, la biologia, l'enginyeria, l'arquitectura i la informàtica. Val a dir que aquestes dades no inclouen els estudiants d'Erasmus ja que aquests no s'estableixen fora. Més del 40 % dels joves universitaris estan disposats a emigrar, i el que els empeny és la millora de les condicions laborals. És a dir, qui està disposat a emigrar és aquell que ja té feina i que vol millorar.

Que migri el talent jove en un moment de crisi a casa nostra no és pas necessàriament dolent. És més, diu molt dels nostres joves, que no tots són "Ni Nis", ni indignats sense futur, ni gent d'actitud "passota". Són gent que, com s'ha fet sempre, s'enfronten a la vida, prenen compromís i li planten cara.

Que migri la gent jove és fins i tot interessant. El món s'ha fet petit i cal saber-lo acaronar. És molt bo que els joves obrin llur camp de visió, entenguin altres realitats i puguin comparar-les amb les de casa. S'enriquiran culturalment i, de passada , ens enriquiran a tots.

Algú pot dir que no està gens bé que emigrin després de rebre la formació aquí per dur-la enllà. No, en absolut.

En primer lloc constatem que la formació rebuda aquí és prou bona si l'han volgut aprofitar, malgrat no tinguem cap universitat entre les millors 200 del món. Altrament, no és malbaratar una formació, sinó incrementar la inversió en una formació molt més oberta i enriquida amb coneixements globals.

El repte per a tots nosaltres es aconseguir fer d'aquest país una destinació preferent d'aquests joves per posar a la practica els seus coneixements, la seva voluntat emprenedora, perquè el seu objectiu sigui tornar a casa i canviar aquesta terra massa sovint donada a mirar-se el melic.

També a la nostra comarca hi ha molts joves emigrats. Diplomàtics en diferents ambaixades, enginyers en centres de disseny alemanys, professors en universitats escandinaves, directors de cine a Califòrnia, dissenyadors a Londres, esportistes varis jugant arreu, models vivint a cavall del món...

Tots ells, ben propers, ho han aconseguit amb el seu esforç, el seu treball de cada dia, no pas fent fontades al mig de la plaça i queixant-se del que fan els altres.

SETEMBRE

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

On no n'hi ha...

Ens hem quedat sense diners. Vet aquí que de sobte ens adonem que no hi ha diners a l' estat. Les caixes s'han de convertir en bancs, els bancs no tenen diners per deixar, tot i ser la seva funció principal, les empreses no poden invertir i fins i tot les més ben gestionades tenen fortes tensions de tresoreria per restricció dels mecanismes financers. Les administracions públiques s'adonen que les despeses previstes en llur pressupostos s'assoleixen, mentre que els ingressos no, per més llei de pressupostos.

I on són aquests diners? Algú els deu tenir! Amb aquests pensament les ments més preclares de l'administració proposen l'augment d'impostos o la creació de nous. Però la cosa continua sense funcionar.

De fet, aquests diners no els té ningú! Simplement s'han volatilitzat!

La borsa, centre d'inversors per excel·lència, simplement ha caigut una mitjana del 45 % en dos anys. Es a dir, si algú, particular o empresa, hi tenia posem pel cas, 100.000 €, actualment només n'hi queden 55.000. I ell què fa? Doncs si no els necessita s'espera, ja pujarà. Però de fet son 45.000 € que han desaparegut! A més, com que aquesta persona , física o jurídica, no belluga aquests diners, de fet s'han retirat del mercat els 100.000 €, han quedat bloquejats.

El mateix passa amb els immobles. Pisos i cases valorats en molt milions d'euros estan ara buits a l'espera d'algun comprador. Però a quin preu? Sovint aquest pis està hipotecat pel promotor a un valor superior a l'actual de mercat. Es a dir, que ni que se'l vengui, suposant que trobi comprador, en podrà obtenir els diners que deu al banc. Altre vegada veiem que han desaparegut un munt de diners.

Vostè mateix, lector, si és propietari d'un pis amb un valor cadastral determinat, pensi que si es vol vendre el pis n'hi donaran molt menys. Es a dir, vostè és més pobre que abans, tot i que continua pagant impostos a l'ajuntament com si fos ric.

Amb aquesta evolució i la manca de moviment del diner, moltes empreses simplement no han pogut aguantar i han hagut de tancar, amb la conseqüència d'un nivell d'atur que fa fredor. D'aquesta situació se'n deriva menys ingressos per

l'estat, les empreses tancades no paguen impostos, i més despesa ja que cal cobrir els subsidis d'atur. També la gent que és troba en atur restringeix llur despeses a l'espera de millor circumstancies. És allò que se'n diu un cercle viciós.

Senyors, on no n'hi ha no en raja! Per més que hom surti al carrer protestant, per més que hom cridi, per més que fem caure governs, si no aconseguim arrencar la maquinària, si no aconseguim posar-nos en marxa, si no anem tots a una... ho tenim difícil.

Cal trobar capacitat financera perquè les empreses puguin invertir en actius productius, perquè el personal pugui treballar en millor llocs de treball, perquè siguem més competitius al mercat obert, perquè tothom guanyi diners, perquè els bancs trobin passiu... Es allò que se'n diu un cercle virtuós. Altrament, ja podem anar cridant ous per vendre!

SETEMBRE

2a. JORNADA CASOS D'ÈXIT- CLUB DE RECURSOS HUMANS

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

UIER UNIÓ INTERSECTORIAL EMPRESARIAL DEL RIPOLLÈS

El Club Professional de RRHH d'Osona i el Ripollès et convida a la

2a. Jornada del cicle de CASOS D'ÈXIT DE RRHH

Polítiques de RRHH des del client

com adaptar-nos als requisits que marquen els clients en la politica de RRHH

a càrrec del **Sr. Martí Febrer** responsable de RRHH de l'empresa **SOME**

9.00 h.	Presentació de l'acte a càrrec de Dani Pérez, coordinador Club professional de RRHH d'Osona
9.05 h.	Polítiques de RRHH des del client
9.45 h.	Debat. Precs i preguntes
	Esmorzar.

Dimecres **dia 21 de setembre a les 9 del matí** al C. Fusina, 17 1er. Pis a Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - 972 70 31 11 - email: cedosona@cedosona.org

OCTUBRE

JORNADA TAULA C-17

OCTUBRE

1a. JORNADA CLUB INTERNACIONALITZACIÓ

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

El Club Professional d'Internacionalització et convida a la

1a. JORNADA D'INTERNACIONALITZACIÓ A OSONA

18.00 h **Presentació de l'acte a càrrec del Sr. Àlex Fernàndez, coordinador Club d'internacionalització**

18.10 h **Ajuts de l'ICEX a la Internacionalització de la empresa catalana, a càrrec de la Sra. Alicia Giráldez, cap de promoció del ICEX a Catalunya**

18.40 h **Eines de la Cambra de Comerç per internacionalitzar l'empresa, a càrrec del Sr. Marc Prat, Tècnic de l'Àrea Internacional de la Cambra de Comerç de Barcelona.**

19.15 h **Exporti, segur! a càrrec del Sr. Carles Monreal, responsable de Comerç Exterior de la Direcció Territorial de Catalunya de la Caixa.**

19.45 h **Debat. Precs i preguntes.**

Dijous dia 27 d'octubre a les 6 de la tarda a la Sala Sert del Edifici El Sucre a Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - email: cedosona@cedosona.org

Amb la col.laboració: ICEX, Cambra de Comerç de Barcelona, "la Caixa"

OCTUBRE

ARTICLE PUBLICAT AL 9 NOU

26 EL 9 NOU OPINIÓ

Tanta roba i tan poc sabó

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Fa uns tres anys que estem en crisi. Malgrat que el govern espanyol trigués un any a assabentar-se'n, la majoria dels mortals ja la patíem en fa tres. Si l'etimologia de crisi vol dir canvi, tres anys de canvi és una eternitat, i una temeritat. Vol dir que alguna cosa estem fent malament, o més aviat no l'estem fent bé. Esperar que la crisi s'acabi sola i tot sigui com abans és simplement una il·lusió pròpia d'il·lusos.

Ara que s'acosten eleccions potser val la pena d'aprofitar per donar idees als polítics. Que en facin un bon ús dependrà d'ells òbviament, però pitjor és quedar-se de braços creuats o cridant enginyosos lemes per les cantonades, simpàtics però buits de contingut.

Des de les organitzacions empresarials s'ha recollit l'opinió de molts empresaris, alguns de grans i molts de petits o mitjans –de fet les pimes són el 98% del nombre d'empreses de l'Estat– per tal d'elaborar un catàleg de demandes, reduït a dos conceptes: aconseguir que l'economia creixi alhora que reduïm el dèficit exterior.

Cal primer assenyalar que les empreses no viuen –ni en volen viure– de subvencions ni d'altres dons. El que cal a les empreses és un marc regulatiu clar, simple, a ser possible igual per tothom. En lloc de subvencions cal més facilitat burocràtica, cal simplificar el sistema. Pensem que les empreses aporten un 35% de llurs beneficis a l'Estat, és a dir, si les empreses guanyen diners l'Estat també ingressa.

Perquè l'Estat espanyol torni a crear benefici net, que es traduirà en llocs de treball, cal que el PIB de l'Estat creixi per sobre del 2% (previsió per enguany del 0,8%). A més de créixer, cal que l'Estat redueixi l'endeutament exterior, un endeutament que actualment provoca una baixa confiança internacional sobre la capacitat de retorn dels crèdits a mitjà termini.

Cal un ajust fiscal de les despeses. L'administració pública s'ha acostumat al llarg d'una dècada de bonança a fer despesa en constant creixement. Cada any calia incrementar el pressupost i tots els departaments lluitaven aferrissadament per aconseguir-ho, encara que no sabessin massa per què.

Cal una profunda transformació del sector públic, que ha de reduir pes, simplificar estructura, agilitzar la feina i, en definitiva, adaptar-se al canvi. Fer, per exemple, del pressupost anual una llei inamovible, sense un control pressupostari rigorós que ajusti ingressos i despeses constantment, és simplement la forma més senzilla de tenir immensos dèficits. En un pressupost, les despeses són segures –i per llei– però els ingressos no –malgrat la llei.

Altrament calen polítiques que fomentin la competitivitat de les nostres empreses a l'exterior. Per això cal un canvi en la normativa impositiva. Reduir impostos a les empreses a més de fer-les més competitives redueix també la temptació d'alguns d'intentar alguna mena de frau fiscal perquè ja no val la pena. Coses tant de sentit comú com no haver de liquidar un IVA sobre el meritat sinó sobre el cobrat millorarien notablement el finançament de les empreses.

Finalment, és imprescindible accelerar la reforma financera del país. Les tensions creditícies globals, i la bombolla immobiliària a casa nostra, han deixat les entitats financeres amb poca capacitat d'oferta de crèdit i l'empresa difícilment pot competir sense capacitat creditícia. Anteriorment, en temps de la pesseta, hauríem devaluat per guanyar competitivitat. Ara cal injectar diners públics al sistema si no volem que les nostres empreses es col·lapsin. Un diner públic que, si ho fem bé, hom podrà recuperar amb llurs interessos. No es tracta de regalar res, sinó fer-ho possible.

Res d'això serà possible sense una valent i profunda reforma del mercat laboral. Una reforma que afavoreixi la contractació, que proposi un marc més flexible d'acord amb una economia globalitzada, que permeti ajustar-se als cicles econòmics via preus no pas quantitats. Una reforma que canvii definitivament el costum tant espanyol de perdre competitivitat alhora que creem atur.

Cal també reformes socials i estructurals. El sistema educatiu –actualment caracteritzat per llur capacitat de crear fracàs–, i en particular la formació professional. Una formació professional que permet a l'alumne acabar el cicle sense haver trepitjat mai una empresa. Però si un alumne que treballa vol millorar la seva formació, aleshores com si fes enveja, aleshores no li ho permeten! És allò d'estudies o treballes? Però la cita és a cegues.

L'organització de la justícia, també líder en frustració social i caracteritzada per retards que són eterns. Davant d'un impagament o qualsevol desacord comercial, tothom sap que és millor intentar un mal acord que el millor dels judicis, perquè aquest arribarà a la seva fi quan ja no calgui. L'empresa no pot avançar amb indefinicions en la justícia.

Estructures físiques com el tren, per millorar i fer més eficient el transport de mercaderies, un tren d'ample europeu i connectat amb els principals ports de la península. Ara sembla que volen fer el Corredor del Mediterrani. Qui sap si el començaran per Cuenca?

Aeroports on aterrin avions, aeroports que puguin competir entre ells per millorar-ne la gestió. Que sigui fàcil de volar a qualsevol punt del món, que el món s'ha fet petit i hem de competir tots amb tots.

En fi, tanta roba i tan poc sabó... i tan neta que la volen!

Perquè l'Estat espanyol torni a crear benefici net, que es traduirà en llocs de treball, cal que el PIB de l'Estat creixi per sobre del 2%

Davant d'un impagament o qualsevol desacord comercial, tothom sap que és millor intentar un mal acord que el millor dels judicis

NOVEMBRE

TROBADA EMPRESARIAL AMB EL PRESIDENT DE FOMENT

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

INVITACIÓ

SOPAR COL.LOQUI

Joaquim Gay de Montallà

President de Foment del Treball Nacional

Per analitzar la situació empresarial de la comarca i
donar la seva opinió sobre el món empresarial a Catalunya

Dimecres dia 9 de novembre a 2/4 de 9 del vespre al Restaurant Casino a Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - email: cedosona@cedosona.org

NOVEMBRE

3a. JORNADA CASOS D'ÈXIT- CLUB DE RECURSOS HUMANS

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

uier UNIÓ INTERSECTORIAL EMPRESARIAL DEL RIPOLLÈS

El Club Professional de RRHH d'Osona i el Ripollès et convida a la

3a. Jornada del cicle de CASOS D'ÈXIT DE RRHH

Canvi generacional des de RRHH

a càrrec del **Sr. Pere Girbau Pous** director general de l'empresa **GIRBAU**

9.00 h. Presentació de l'acte a càrrec de Dani Pérez, coordinador Club professional de RRHH d'Osona
9.05 h. Canvi generacional des de RRHH a càrrec del Sr. Pere Girbau
9.45 h. Debat. Precs i preguntes
Esmorzar.

Dimecres **dia 23 de novembre a les 9 del matí** al C. Fusina, 17 1er. Pis a Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - 972 70 31 11 - email: cedosona@cedosona.org

NOVEMBRE

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Fugint per davant

Quan una empresa curta de rendibilitat intenta atrapar els deutes forçant les vendes és diu que " fuig endavant". El més segur és que, com que no té rendibilitat, com més vengui més diners perdi i es vegi obligada a vendre més per tapar antigues deutes. Finalment, la bola se li fa tant gran que li acaba passant pel damunt.

Això mateix sembla que estan fent alguns ajuntaments i altres administracions públiques de casa nostra. Davant la crisi que afecta tota la societat, només se'ls hi acut de pujar impostos i altres taxes, penalitzant les persones –físiques o jurídiques- que continuen actives malgrat la situació. Sembla que en un exercici de gelosia se'ls faci pagar per la seva eficàcia.

Curts de gambals, no saben adonar-se que en llur desgavell organitzatiu, en llur incapacitat de gestió, per més que encareixin els impostos no aconseguiran entrar en cap cercle virtuós. La seva pròpia manera de fer els porta al fracàs econòmic.

Com l'empresa que, curta de rendibilitat, està a l'espera d'una gran operació que ben aviat li permetrà pagar deutes, aquest ajuntament espera alguna gran obra que tot seguit es posarà en marxa i li salvarà l'any. Però hauran d'esperar asseguts.

Ara no és el moment de grans dispendis –per més que ens en subvencionin una part– ni d'endeutar més el municipi. Un bon alcalde no passarà a la posteritat per haver començat grans obres (malgrat no estiguin acabades), un bon alcalde hi passarà per haver sabut gestionar l'escassetat de diners en època de crisi, cosa molt més difícil i valuosa que malbaratar en èpoques d'abundància.

Ara toca als ajuntaments d'estalviar diners per dedicar-los al servei públic, a l'ajuda dels més necessitats, a promoure l'activitat econòmica del poble, encara que haguem d'ajornar la construcció d'un nou edifici tancat, per fer-ne un dia una nova biblioteca.

Compte amb aquells alcaldes que intenten "fugir per davant", estan abocant llur municipi al fracàs anunciat.

NOVEMBRE

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE – ELS ERRORS DE LES CAIXES

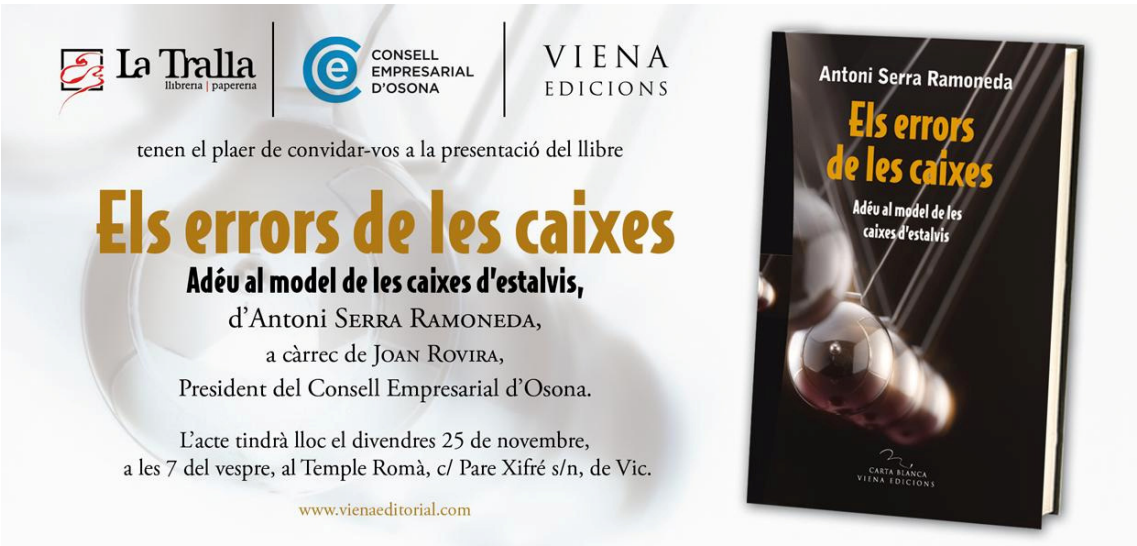

DESEMBRE
CLUB FINANCER

CONSELL EMPRESARIAL D'OSONA

INVITACIÓ a la sessió informativa

NOVES LÍNIES DE FINANÇAMENT PER LES PIME

a càrrec del **Sr. Antoni Vallès** director comercial de **l'Institut Català de Finances**

Dimarts dia 20 de desembre a les 6 de la tarda a la seu del Consell Empresarial d'Osona

C/ Fusina, 17 primer pis 08500 - Vic

Agrairem confirmació d'assistència al Tel. 93 516 48 08 - email: cedosona@cedosona.org

Amb la col.laboració: ICF Institut Català de Finances

DESEMBRE

ARTICLE PUBLICAT A OSONA.COM

Joan Rovira
President del Consell Empresarial d'Osona

Set consells per millorar l'empresa en temps de crisi

En l'actual context de crisi generalitzada en totes les empreses de casa nostra, si alguna cosa és segur és que cal adaptar-se al canvi i cal controlar les més mínimes despeses. Vet aquí set punts – agafeu el set com a número bíblic – que de ben segur requeriran l'atenció de tota empresa.

1. Control d' estocs.
Millorarem servei i tresoreria.
Cal tenir el material just per no parar la producció, però no en excés que ens provoqui tensions de tresoreria. Ara, a finals d'any podem tenir la temptació d'acceptar ofertes de les dites 2x1. Cal entendre que és una operació del proveïdor per reduir existències a final d'any. Compte que no ens les carreguem nosaltres. De bo que ens cal aquest material per més bé de preu que estigui?

2. Informació REAL dels costos de producció.
Cal saber quins productes son rendibles i quins no. Sovint dins la nebulosa del catàleg de productes n'hi tenim alguns que son ruïnosos. Cal poder-los identificar i eliminar. Val més menjar poc però pair be.

3. Treballar amb una sola base de dades.
Evitem duplicitats que vol dir errors i ineficàcies. A vegades els empleats de la casa se senten experts informàtics, campions de l'Excel i del Access. No caigueu en la temptació, és allò de "zapatero a tus zapatos", altrament tindrem molta informació, que ocuparà moltes hores, però no podrem aprofitar tanta informació per fer res.

4. Competitivitat en els processos de venda.
La feina de la comercial no és passejar-se pels carrers i anar a fer cafès amb els clients. Ni perdre ni fer perdre el temps en les visites. Calculeu quant us costa emetre una factura i fer-ne el procés de cobrament, sabreu per sota de quin valor no val la pena fer una venda.

5. Optimitzat la cartera de clients.
És molt més barat fidelitzar un client que fer-ne un de nou. Cal fer créixer el catàleg de productes i aprofitar el temps de les visites. Organitzeu l'ordre de les visites, eviteu anar "d'Herodes a Pilats".

6. Establir criteris de qualitat adaptats al mercat.
Millorarem l'índex de satisfacció del client alhora que reduirem incidències i despeses. Un producte té qualitat quan respon a les necessitats del client, cal saber a quin mercat ens dirigim i que demana aquest. Compte, els interessos del mercat canvien molt ràpidament en temps de crisi.

7. Aconseguir que tot el personal s'impliqui en la organització i processos de l'empresa, s'aconseguirà menys rotació i més productivitat.
El personal és un dels actius més importants en una empresa, només la constant formació ens permetrà enfrontar-nos al canvis amb seguretat i convicció.

Coses que cal fer per sortir de la crisi, tot i que necessàries ningú diu que suficients. I com que aquest és l'últim article d'engany, desitjar-vos a tots un pròsper 2012.

DURANT TOT L'ANY

Assistència a les reunions de Junta de Foment del Treball Nacional

Assistència a totes les reunions de Junta de FEPIME

Presencia a tots els mitjans de comunicació de la comarca:

Radio Vic	**programa En solfa**	**Tots els divendres a les 9 del matí**
EI9FM	**programa L'hora de la veritat**	**Tots els dimarts a les 9 del matí**
Canal Taronja	**programa tertúlia**	**Dijous quinzenal a la 1 del migdia**